

ת"פ 15023/05/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד אטוש אזריאן (עציר)-בעצמו [ויעוד חזותי]

בית משפט השלום בבאר שבע

16 ספטמבר 2020

ת"פ 15023-05-20 מדינת ישראל נ' אזריאן(עציר)

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא

המאשימה מדינת ישראל-תביעות נגב

ע"י ב"כ עו"ד רומן זילברמן

נגד

הנאשם

אטוש אזריאן (עציר)-בעצמו [ויעוד חזותי]

ע"י ב"כ עו"ד עמית ויצמן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

ההרשעה ותמצית הנסיבות

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 [להלן: "**פקודת הסמים**"] וכן בעבירה נוספת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) + (ג) רישה בפקודת הסמים.
2. נסיבות המקרה הן שביום 29.1.2020 מכר הנאשם לאחר סם מסוכן מסוג חשיש במשקל שאינו ידוע ותמורת 50 ₪. גם ביום 3.2.2020 מכר הנאשם לאותו אחר סם מסוכן מסוג קנאבוס במשל 2 גר' תמורת 100 ₪.
- ביום 23.5.2020 בערב החזיק הנאשם באזור התעשייה בעומר סם מסוכן מסוג קנבוס במשל של 25 גר' שלא לצריכה עצמית וללא היתר.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, במסגרתו תוקן כתב האישום ולאחר שנתקבל תסקיר שירות המבחן נוכח גילו של הנאשם, טענו הצדדים לעונש באופן פתוח.

תמצית ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. תמצית תסקיר שירות המבחן
מתסקיר שירות המבחן שהוגש עולה כי הנאשם כבן 21, עלה לישראל מאוקראינה כשהיה תינוק. נסקרו תולדות חייו, וצוין כי סיים 11 שנות לימוד, עזב על רקע קושי כלכלי, והשתלב במעגל התעסוקה. הוא החל לעבוד כבר מגיל 15 עם אביו וסייע בפרנסת המשפחה ואמו, שעל אף שהוריה גרושים הם חיים בנפרד. לא אפרט כאן את כל האמור בתסקיר, וזאת מפאת צנעת הפרט אך אציין כי הנאשם החל שימוש בסמים מגיל צעיר ושירות המבחן סבור כי קיימת

בעיית התמכרות ורמת נזקקות גבוהה בתחום זה, כמו גם קשרים חברתיים שולים.

שירות המבחן סקר גם את העבר הפלילי והקשר עם שירות המבחן והתרשם כי הנאשם ממזער את משמעות מעשיו, עסוק בתועלת הכלכלית ומתקשה לבחון את השלכות המעשים. להערכת שירות המבחן, העבירות בוצעו על רקע אורח חייו השולי של הנאשם ועמדו המקלות כלפי התנהגות פורצת חוק, ובשלב זה הוא נעדר מוטיבציה פנימית לשינוי.

שירות המבחן סקר את גורמי הסיכוי והסיכון והעריך כי קיימת רמת סיכון להתנהגות עוברת חוק וכי ההליך הנוכחי לא מרתיע את הנאשם.

על כן, העריך שירות המבחן כי קיים צורך בהכוונה דרך קבלת סמכות ושמירה על גבולות ועל כן ענישה מרתיעה שתציב גבול חיצוני תוכל לסייע במקרה דנן. לפיכך, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות לצד מאסר על תנאי.

5. תמצית טיעוני ב"כ המאשימה לעונש

המאשימה הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם [1/ת] ובמסגרת טיעוניה לעונש התייחסה לפגיעה בערכים המוגנים של שלום הציבור ובריאות הציבור מפני פגיעה קשה של הסמים ומניעת נזקים כלכליים וחברתיים קשים, ישירות ועקיפים, הנגרמים מעבירות אלה. נטען כי הנאשם שימש כחלק ממערך הפצת סם, פעמים במסגרת סחר ובפעם נוספת כשהוא מחזיק כמות של סם שלא לצריכה עצמית, והגם שמדובר בכמות סם קטנה ביחס לאישומים הראשון והשני הרי שהנאשם עשה כן לשם בצע כסף. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם נפרד בעבור כל אחד מהאישומים [של הסחר והן של החזקת הסם] שינוע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, התייחסה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם שאמנם אינו כולל הרשעות מן המניין אך מדובר באדם שעמד לדין לא אחת. עוד התייחסה להודאתו המהירה והחיסכון בזמן שיפוטי. המאשימה סקרה את תסקיר שירות המבחן וטענה כי הנאשם ממוקד בתועלתו הכלכלית, ממזער ממעשיו וקיימת רמת סיכון להתנהגות עוברת חוק ולכן יש לדחות את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש מאסר בפועל, בשליש התחתון של מתחמי הענישה, באופן שלפחות חלק יהיה במצטבר לכל אישום ואישום, וכן מאסרים מותנים ועיצומים כספיים של קנס והתחייבות ופסילת רישיון נהיגה.

המאשימה עתרה לחלט את הסכום של 1,500 ₪ שנתפס על הנאשם בעת מעצרו, תוך הכרזתו כסוחר סמים.

6. תמצית טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

הסניגור טען ארוכות באשר לעתירתה העונשית של המאשימה וטען כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד בשים לב לקשר ההדוק שבין האירועים, ובהתאם להלכת ג'אבר, נוכח שעבירות הסחר בוצעו למול אותו אדם, באותו מקום ובפער של שלושה ימים, בין היתר על רקע היכרות מוקדמת של השניים.

הסניגור עתר לקבוע מתחם עונש הולם בנוגע לעבירות הסחר [אישומים ראשון ושני] שינוע בין 4 ל-7 חודשי מאסר בפועל וטען כי בעניינו של הנאשם ניתן גם להסתפק בימי מעצרו. באשר לאישום השלישי טען כי בעבירות מסוג זה לא מוגשים כתבי אישום לאנשים נטולי עבר בתחום הסמים, ועל כן עותר למתחם עונש שנע בין אי הגשת כתב אישום ומחיקת התיק בין מאסר מותנה לכל היותר.

בהקשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ביקש הסניגור לתת משקל להודאתו המהירה של הנאשם עוד בשלב החקירה, כשמיזומתו סיפר ליחידה החוקרת אודות מעשיו ואף מעבר לכך.

עוד הפנה הסניגור לגילו הצעיר של הנאשם ולנסיבות חייו המשפחתיות כעולה מתסקיר שירות המבחן, בין היתר המצוקה הכלכלית הקשה שנטען כי הובילה אותו להסתבכותו בפלילים.

לטענת הסניגור, לא בכדי המלצת שירות המבחן היא להימנע מהטלת מאסר בפועל. בהקשר זה טען הסניגור כי הנאשם עצור עד תום הליכים מזה כחמישה חודשים כיוון שלא הייתה חלופת מעצר להציע, מאחר והוריו מתפרנסים בדוחק ולא יכלו לעמוד בתנאי שחרור המונעים מהם את יציאתם לעבודה, ואלמלא היה עצור תום הליכים הוא לא היה מרצה עונש מאסר בגין עבירות אלה.

הסניגור הסכים לחילוט הסך של 1,500 ₪ שנתפסו על הנאשם אולם עתר כי הדבר יישקל בכלל העיצום הכספי שיוטל על הנאשם.

באשר לרכיב פסילת רישיון הנהיגה הפנה הסניגור לגילו הצעיר של הנאשם וביקש כי תושת פסילה על תנאי, וזאת בכדי לאפשר לנאשם אופק שיקומי תעסוקתי בעת יציאתו מבית הסוהר.

7. הנאשם פנה לבית המשפט ואמר כי הוא מתחרט על מעשיו ומודע להשלכות. הסביר כי הוא למד לפעם הבאה ועדיין לומד מכך ומבקש את התחשבות בית המשפט.

הדין

8. בגזירת הדין יש להבטיח קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות ביצועה ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל על הנאשם.

9. כתב האישום כולל שלושה אישומים אולם אכן קיים קשר הדוק בין שלושת המקרים: מדובר בשתי עבירות של סחר בסם במשקלים נמוכים למול אותו קונה, חברו של הנאשם, בהפרש זמנים של 3 ימים, כשגם עבירת החזקת הסם היא לגבי אותו סוג סם. משכך, נכון כי יקבע מתחם עונש הולם אחד [למבחן הקשר ההדוק ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.2016)]. עם זאת, מתחם העונש ההולם יביא בחשבון את צירוף העונשים המרבים ועצם ריבוי המקרים משווה מידה נוספת של חומרה [ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018)].

הערכים המוגנים

10. אין צורך להרחיב בדבר הערך המוגן שבבסיס עבירות הסמים, ובכלל זה עבירות הפצת הסם. הסם פוגעת בבריאותו ובביטחונו של הציבור ולתופעת השימוש בסם ישנה השפעה על עבירות נלוות ונגזרות הפוגעות גם ברכושו של הציבור ומסכנות אותו בלא מעט הקשרים, לרבות בכביש [השוו למשל ע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.2012)]. לא בכדי קבע המחוקק בסעיף 19א בפקודת הסמים, כי כל הלוקח חלק בשלב המסחר בסם דינו עד 20 שנות מאסר בפועל. ואלו הם כמובן הסוחרים, המחזיקים, המספקים, המפיצים ואף המתווכים.

הגישה העונשית הכללית בתחום הסמים היא גישה מחמירה, והשיקולים המנחים הם שיקולי הרתעה וגמול [ראו: ע"פ 7657/10 הייב נ' מדינת ישראל (29.3.2012); ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.2010)] וככלל, כאשר עניין לנו בהפצת הסם, תינתן הבכורה לעקרונות אלו גם על פני שיקולים אישיים [ראו: ע"פ 2681/15 בן שטרית נ' מדינת ישראל (14.2.2016)].

גם היום, על מנת להילחם נגד תופעת הפצת סמים מסוכנים, המוצאת ביטוייה בקבוצות חברתיות רבות ומגוונות - נדרש עונש הכולל ממד הרתעתי, וזאת מבלי לשכוח את הגישה האינדיבידואלית בענישה [ע"פ 5807/17 דרחי נ' מדינת ישראל (18.6.2018)]. הדברים נכונים לא רק בכמויות גבוהות אלא גם במסחר בהיקפים מזעריים כפי המקרה שלפנינו [השוו רע"פ 7996/12 אליהו יוסף נ' מדינת ישראל (23.1.2013)].

עצמת הפגיעה בערכים המוגנים

11. נזכיר, כי הענישה היא אינדיבידואלית, ועל מנת להשיב לכל נאשם כגמולו יש לבחון את עצמת הפגיעה בערכים המוגנים **שבמעשיו** ואת מידת האשם הקונקרטית שלו.

הנאשם סחר בענייניו פעמיים בסם, פעם בסם חשיש ופעם בסם קנאבוס [שניהם מאותה משפחה] וזאת למול אותו רוכש. לא נעלם כי מדובר בהיקפי סחר מצומצמים ביותר ואף מדובר בסם המשתייך לסוג הסמים הפחות קשים, אך עדיין מדובר בסם שאינו חוקי והוא מסוכן [ראו ע"פ 5807/17 **דרחי ואח' נ' מדינת ישראל** (18.6.2018)]. כך גם העובדה כי היקף הסם שהוחזק שלא לצריכה עצמית יחסית נמוך, ואף עובדה זו משפיעה לקולה על פוטנציאל הנזק הטמון בעבירה.

עם זאת, הנאשם החזיק בסם מסוכן מאותו סוג שלא לצריכה עצמית והדבר מלמד על קרבתו לעבירות הסחר והפצת הסם, מעבר לעסקאות שבוצעו בפועל, ובכך מסוכנותו הקונקרטית של הנאשם.

העובדה כי מדובר ביותר מפעם אחת מלמדת על נגישות לסם ותכלית הפצתו כתכלית כלכלית.

במכלול השיקולים, סבורני כי עצמת הפגיעה בערכים המוגנים הנה בינונית-גבוהה.

מידת האשם

12. הנאשם היה מודע היטב למעשיו והעובדה כי ביצע את המעשים בזה אחר זה, מלמד על קשר עם אותו חבר הכולל גם קשר למטרות הפצת סם.

העובדה כי הנאשם מחזיק בסם שלא לצריכה עצמית, דהיינו למטרות הפצה, מלמד על תכנון לביצוע עבירות שכאלו, לתכלית כלכלית. כך גם הצהיר הנאשם בפני קצינת המבחן כי שימש כמתווך עבור אדם פרטי לצורך השבת חוב אישי. עם זאת, מוכן אני לקבל במידת מה את טענת ההגנה כי נסיבותיו המשפחתיות והכלכליות שאופפות אותו מגיל בחרותו הובילו את הנאשם להסתבכותו בפלילים ובכלל זה גם בתיק הנוכחי, אך כאמור, אינה מצדיקה בשום דרך את פנייתו לדרך הפשע.

משכך סבורני כי מידת האשם בינונית-גבוהה.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. הצדדים לא הפנו לפסיקה בטיעוניהם.

ברע"פ 5698/17 **ליפצר נ' מדינת ישראל** (4.9.2017) [להלן: "**עניין ליפצר**"] נדון עניינו של נאשם שהורשע בשורה של מכירות סם קנאבוס כשבכל מכירה מדובר היה בגרמים בודדים של סם מסוג מריחואנה. הנאשם נדון לעונש כולל של 30 חודשי מאסר בפועל, תוך שנקבע כי **לגבי כל מכירת סם אכן ראוי לקבוע מתחם עונש הולם שבין 6 ל- 12 חודשי מאסר בפועל.**

ברע"פ 4687/15 **פלג נ' מדינת ישראל** (13.8.2015) נדון עניינו של נאשם שהורשע בשורה של מכירות סם קנאבוס, כל פעם במשקל גרמים בודדים, ונקבע מתחם **עונש הולם כולל שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר בפועל לכל מכירת סם.** סה"כ הושתו על אותו נאשם 24 חודשי מאסר בפועל ברכיב העיקרי.

ברע"פ 3627/13 **שדה נ' מדינת ישראל** (22.5.2013) נדון נאשם שביצע שתי עסקאות סם בהיקף דומה (לא למול סוכן). נקבע ואושר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ועיצומים נוספים [לרבות קנס בשיעור של 5,000 ₪].

בת"פ 4309-08-18 (ב"ש) **מדינת ישראל נ' מקראי** (4.3.2019) נדון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות

סחר בסם מסוג קנבוס במשקלים של 0.9 גרם ו-0.4 גרם אל מול סוכן משטרת. קבעתי מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (אש') 22715-06-17 **מדינת ישראל נ' אחלאקי** (13.1.2019) נדון עניינו של נאשם שהורשע ב-2 עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קנבוס וכן בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקלים קטנים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם בגין 2 עבירות סחר בסם כמתחם שנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (ב"ש) 16723-07-14 **מדינת ישראל נ' אדסון** (28.12.2014) [הוגש על ידי הסניגור] נדון נאשם בגין עבירות סחר, הספקה, סיוע ואי מניעת פשע (של הספקת סם), כל אירוע כלל העברת סם קנבוס בהיקף קטן מאוד לאחר בתמורה ושלא בתמורה. ביחד לעבירת הסחר, נקבע מתחם ענישה הולם שבין 5 ל-10 חודשי מאסר בפועל.

14. כאמור, הענישה היא קונקרטית ואינדיבידואלית, והפסיקה הנוהגת היא רק שיקול מבין יתר השיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם ומתחם העונש ההולם אינו בהכרח מיצוע הפסיקה הקיימת.

בשים לב לעצמה הבינונית-גבוהה של הפגיעה בערכים המוגנים ומידת האשם, ובשים לב למצרף המקרים, אני קובע מתחם עונש הולם שינוע בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל.

לצד הענישה בפועל תהא גם ענישה בדרך של מאסר על תנאי שהוא חלק מתמהיל ענישה הכולל.

גזירת הדין

15. הנאשם כבן 21 ויש לו רישום פלילי קודם אך לא בעבירות סמים: לפני שנה וחצי נדון בגין עבירה של חבלה במזיד ברכב ולפני כן, כשהיה קטין נדון בבית משפט לנוער בגין עבירות רכוש ואלימות.

אין מקום לשקול סטייה ממתחם העונש ההולם, וזאת בהעדר אפיק טיפולי.

16. כשיקול לקולה תיזקף נטילת האחריות המהירה וחיסכון בזמן השיפוטי כמו גם החיסכון בהעדתו של רוכש הסם.

17. סבורני כי ישנה חשיבות להתרת הנאשם ולהרתעת הרבים בעיקר, וזאת בשים לב לאמור לעיל לעניין נפישותה של העבירה וכיוון שהנאשם צפוי לעונש מוחשי לא קצר לראשונה בחייו, אסתפק בכך כביטוי גם להתרת הרבים.

בנסיבות אלו, סבורני כי נכון לגזור את דינו של הנאשם בחלק הנמוך של מתחם העונש ההולם, אולם לא לתחתיתו, לעונש כולל של 8 חודשי מאסר בפועל. בכך אתן ביטוי גם לקושי לשאת היום בעונש מאסר בשל אתגרי הקורונה והקושי לקבל מבקרים.

יתרת העונש ההולם תהא על תנאי והיא חלק מהעונש בגין המעשים הנוכחיים, שרק ביצועו יידחה ויופעל אם ישוב הנאשם על מעשיו בעתיד.

הקנס

18. בקביעת מתחם הקנס ההולם בתיק דנן יש לשקול, בין היתר, את הנזק לחברה, את היקף העסקאות וסכומי הרווח, את מצבו הכלכלי של הנאשם ויכולתו לשאת היום בקנס [ראו סעיף 40 ח בחוק העונשין]. בע"פ

4522/18 **אסאבן נ' מדינת ישראל** (11.11.2018) נפסק בהקשר לעבירות סמים כי -

"ענישה כלכלית בעבירות של סחר בסמים, שכל כולן סובבות סביב בצע כסף", מתחייבת מאופיין הכלכלי... הקנס "נועד לבטא, בין היתר, ענישה בגין הרווח הכלכלי שביקש העבריין לגרוף לכיסיו", ויש לקבעו באופן שיהלום את רווחיו של העבריין מביצוע העבירות."

לא פחות לטעמי יש לשקול, בקביעת רכיב הקנס, את משמעותו ומיקומו של הקנס בתמהיל הכולל של רכיבי הענישה. במילים אחרות: ככל שהקנס נועד להיות רכיב מאזן, כך הוא צריך להיות משמעותי יותר.

ולעניינינו- השווי הכלכלי של כלל העסקאות שבוצעו היה כ- 150 ₪.

לא נעלם מעיני מצבו הכלכלי של הנאשם, כפי שבא לידי ביטוי גם בדברי הסניגור ותסקיר שירות המבחן. כאמור, יש צורך ללמד כי העבירה אינה משתלמת, ובכלל זה גם הרווח הכלכלי שהיה צפוי מהפצת הסם שהוחזק שלא לצריכה עצמית.

החילוט המוסכם בסך של 1,500 ₪ אכן צריך להילקח בחשבון בסך תמהיל הרכיבים הכלכליים, ומשכך ייגזר הקנס בתחתית של מתחם שבין 1,000 ₪ ל- 3,000 ₪.

הרכיב הכלכלי המאזן יהיה בדרך של התחייבות.

19. נוכח שלנאשם יש רקע של שימוש בסמים, כעולה מתסקיר שירות המבחן, ובשים לב לעבירות דנן, יש מקום לעונש של פסילת רישיון נהיגה. עם זאת, על מנת לאפשר לנאשם תקווה לשיקום לאחר שחרורו ממאסר, תהא פסילת רישיון הנהיגה מתונה ביותר ועיקרה תהיה על תנאי.

סוף דבר - גזירת הדין

20. נוכח כלל האמור לעיל, ובשים לב לאמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

(א) 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו לפי רישומי שב"ס.

(ב) 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי המאסר ובהתאם לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע;

(ג) 2 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי המאסר ובהתאם לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, שלא יעבור כל עבירת סמים מסוג עוון;

(ד) קנס בסך של 1,000 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים החל מיום 1.1.2021 ואם לא ישולם אחד התשלומים במועד תעמוד היתרה לפירעון מיידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המדינה לבקש הפעלת המאסר חלף הקנס.

(ה) הנאשם יתחייב שלא לעבור כל עבירת סמים. ההתחייבות תהא לתקופה של שלוש שנים ממועד השחרור ממאסר ובסך של 1,500 ₪ ותוצרה לפרוטוקול.

(ו) פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים ממועד שחרורו ממאסר ובמצטבר לכל פסילת רישיון אחרת אם ישנה. הפסילה תהיה בתוקף ממועד השחרור אולם תיקצב רק לאחר הפקדת רישיון הנהיגה בפועל.

(ז) בנוסף, יפסל הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 4 חודשים ועונש זה יהיה על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו של הנאשם ממאסר לא יעבור עבירת סמים כלשהי, או עבירה של נהיגה ללא רישיון או בזמן פסילה.

(ח) נוכח המוסכם, אני מצהיר על הנאשם כסוחר סמים ומורה על חילוט הסך של 1,500 ₪ שנתפס בתיק החקירה, לטובת קרן המאבק בסמים.

על הנאשם לדאוג לקבלת שוברי תשלום במזכירות בית המשפט ולא תישמע טענה שלא קיבל אותם בדואר.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום כ"ז אלול תש"פ,
16/09/2020 במעמד הנוכחים.
איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

רשמתי התחייבות הנאשם.

ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תש"פ, 16/09/2020 במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא